

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010546
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3121010546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXXX/XX, C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Levoča, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2023 odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01. marca 2022, sp. zn.: 1T/45/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j ú s a v napadnutom rozsudku všetky výroky o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaná A. B. - nar. XX. XXXX XXXX v C. D.

o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. 04. 2022, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, ako aj § 42 ods. 1 Trestného zákona s odkazom na zásadu uvedenú v § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaná na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň z r u š u j ú výroky o trestoch z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/68/2020 zo dňa 19. 08. 2020, právoplatného dňa 22.09.2020, z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/3/2021 zo dňa 31. 05. 2021, právoplatného dňa 16. 06. 2021 a z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/79/2021 zo dňa 08. 02. 2022, právoplatného dňa 08. 02. 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.03.2022 sp. zn. 1T/45/2021, bola obžalovaná A. B. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná za vinnú zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 26.02.2020 od presne nezisteného času až do 19:30 hodiny vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Trenčíne na gynekologicko-pôrodnickom oddelení v ponožke mala pri sebe bez oprávnenia plátenné puzdro so zipsom o rozmere približne 60 x 130

mm s obsahom: 35 ks papierových skladačiek, ktoré obsahovali diacetylmorfín (heroín) o celkovej hmotnosti 1,89 g s priemernou koncentráciou 33,5% hmotnostných heroínu, obsahujúce 633 mg diacetylmorfínu (heroínu), čo zodpovedá 35 bežným jednotlivým dávkam drogy; 1 ks zatavená injekčná striekačka s obsahom diacetylmorfínu (heroín) o celkovej hmotnosti 0,04 g s priemernou koncentráciou 21,4% hmotnostných heroínu, obsahujúcu 9 mg diacetylmorfínu (heroínu), čo zodpovedá jednej bežnej jednotlivéj dávke drogy; 1 ks zatavenú injekčnú striekačku s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 0,18 g s priemernou koncentráciou 78,6% hmotnostných obsahujúce 141 mg metamfetamínu, čo zodpovedá 4 až 14 bežným jednotlivým dávkam drogy; pričom diacetylmorfín (heroín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bola obžalovaná odsúdená podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 37 písm. m) a za aplikácie § 38 ods. 4, ods. 8 ako aj § 42 ods. 1 Trestného zákona s odkazom na zásady uvedené v § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanú zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanej uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/3/2021 zo dňa 31.05.2021, právoplatného 16.06.2021, ktorým bol obžalovanej za spáchanie pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobene a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásila proti nemu odvolanie proti všetkým jeho výrokom.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že dňa 26.02.2020 o 16:50 hod. bola odovzdaná na operačnú sálu, kde prechovávala v ponožke puzdro s obsahom: slúchadlá, mince, 10 eurová bankovka, zapaľovač, teda osobné veci, ktoré mala pri sebe pred príchodom do nemocnice. Krátko po 16:50 hod. jej bolo toto puzdro v rámci bandážovania nôh odobraté, puzdro bolo vynesené z operačnej sály, kde s ním bolo ďalej manipulované a bol zmenený jeho obsah. Ďalej uviedla, že puzdro v čase odobratia od pacientky malo tvar zomknuteľný do dvoch miskovito spojených dlaní, teda v tomto čase sa puzdro dalo ohnúť, teda je zrejme, že do tohto okamihu sa v puzdre nemohli nachádzať minimálne predmety tak tvrdého, pevného a dlhého charakteru, akými sú bezpochyby predmety ako inzulínová striekačka. Následne vzala puzdro do rúk pôrodná asistentka D., ktorá do neho nahliadla spôsobom, že puzdro odzipsovala a vo svojej výpovedi ďalej uvidela, že nevie čo v puzdre videla, ale nevidela v ňom telefón, ktorý tam údajne hľadala z dôvodov, ktoré sú obžalovanej neznáme. Má za to, že D. svojim protiprávnym konaním, keď podľa § 24 ods. 2 TZ hľadaním telefónu konala proti záujmu štátu na ochrane majetku fyzických osôb pred neoprávnenými zásahmi do tohto práva. Puzdro otvárala sama bez svedkov, čo môže mať z hľadiska zavinenia hodnotenie priameho úmyslu podhodnenia stôp zadokumentovaných v listinných dôkazoch. Uviedla, že súd neprihliadol k časovej následnosti ani k zmenám, ktoré sa diali s puzdrom, resp. tieto nevzal do úvahy pri výroku o vine. O 17:45 hod. B. oznamuje nález drog u obžalovanej, pričom obžalovaná poukázala na výpovede ďalších svedkov, ktorých spoločným zhodným znakom bola odpoveď, že toho čo bolo obsahom puzdra sa nechytali a ani inak s týmto nenarábali spôsobom, že by niečo brali do rúk a teda im nepatria odtlačky. Oznámenie B., že u obžalovanej sa našli drogy, je podľa jej názoru zavádzajúce, keď B. nebola osobou, ktorá by od obžalovanej puzdro vzala a nepretržite ho strážila, aby tak zabránila iným neoprávneným zásahom s predmetným puzdrom. Presne sa nevie, čo sa dialo s puzdrom od a po 17:45 hod., kto s ním narábali, resp. pozmenil jeho obsah. Ďalej uviedla, že sa počas procesu nedokázal ustáliť pohyb osôb pohybujúcich sa v časovom rozpätí dvoch hodín v blízkosti predoperačnej sály. Ďalej uviedla, že F. bol svedkom toho, ako dvaja uniformovaní prevzali balíček, ktorý mal byť rozložený na pulte, ktorý je umiestnený pred operačnou sálou. Tu podľa jej názoru mohlo dôjsť k prenosu jej DNA na povrch balíčka, nakoľko povrchy pevných plôch sa v nemocnici po 14:00 hod. nesterilizujú a neutierajú. Až od 19:30 hod. je s dôkazmi narábané na profesionálnej úrovni, nakoľko s dôkazmi narába technik za prítomnosti vyšetrovateľa a už nedochádza ku kontaktom s inými povrchmi, ktoré by mohli byť pôvodcami prenosu DNA. Podľa jej názoru mohlo dôjsť k prenosu jej DNA už samotným vložením stôp do puzdra,

v ktorom boli pred zásahom inej osoby slúchadlá, ktoré si bežne vkladá do uší, tiež boli v puzdre mince, na ktorých môže byť rôzny biologický materiál. Všetky tieto DNA profily sa týmto spôsobom zachytili na vnútornej výstelke jej puzdra. Poukázala na záver znalkyne G., podľa ktorej platí, že pri priamom dotyku s predmetom je prenesené vysoké množstvo DNA a nemožno tiež vylúčiť, že na stopy by sa DNA prenieslo dotykcom s podložkou, na ktorej boli stopy predtým položené. Taktiež uviedla, že je tu možnosť, že osoba, ktorá drogy do puzdra vkladala, tieto úmyselne kontaminovala obžalovanej biologickým materiálom. O existencii osoby, ktorá balíček do puzdra vložila v presne nešpecifikovanom čase od 16:50 hod. do 19:30 hod. dňa 26. 02. 2020, nemôže byť pochyb, pretože boli zaistené odtlačky prstov, o ktorých sa nevie komu patria, ale nepatria obžalovanej. Má za to, že treba stíhať osobu, ktorej tieto odtlačky patria, resp. minimálne je potrebné, aby bol pôvod týchto odtlačkov zdôvodnený. Taktiež uvádza, že v čase od 16:50 hod. toho dňa kedy podstupovala sekciu nemohla byť prechovávateľkou podľa § 172 ods. 1 písm. d) TZ, pretože bola pod narkózou na operačnej sále, pričom puzdro, v ktorom sa neskôr našli drogy, bolo mimo sály, bolo vynesené H. zhruba v čase o 17:00 hod. Prišli s ním do kontaktu viaceré osoby, pričom minimálne jedna z nich zmenila obsah puzdra. Poukázala na to, že skúmaný materiál bol zlikvidovaný pred začatím procesu, pričom expertízny znalec zaznamenal, že množstvo v zaistených vzorkách bolo také zanedbateľné, že bolo zničené samotným skúmaním. Ďalšie analýzy vyplývajú z listinných dôkazov, kde bol minoritný rozdiel DNA profilu v zmiešaných biologických stopách, ktorý je nevhodný na interpretáciu. Ďalej uviedla, že napadnutý rozsudok sa odvoláva na nutnosť poznania obsahu puzdra ako nutnosť poznania detailnej anamnézy, pričom ošetrojúci lekári poznali jej detailnú anamnézu, vyplýva to z lekárskeho záznamu ako aj z výpovedí svedkov a tiež z rozborov klinickej biochémie odo dňa jej prijatia, takže rad iných práv, resp. oprávnených záujmov, ktoré súd stavia do popredia pred právo pacienta na súkromie, je v tomto smere neaplikovateľný. Podľa nej existovala možnosť požiadať ju, aby preukázala, či je niečo v puzdre, čo by mohlo byť ohrozujúce alebo inak nebezpečné, resp. nelegálne. Tiež poukázala na to, že súd prvého stupňa odôvodňuje rozhodnutie o vine podľa práv prevažujúcich a nadradených, aby týmto spôsobom „zlegitimoval“ skutok, alebo úkony nezákonné a protiprávne. V tejto súvislosti odkázala na § 24 ods. 2 TZ, že nejde o krajinú núdzu, ak bolo možné nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom za daných okolností odvrátiť inak, alebo ak spôsobený následok je zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Zdravotníci boli o zdravotnom stave obžalovanej riadne a včas informovaní, k zdravotným záznamom, rozborom toho, čo jej koluje v žilách mali prístup bez nutnosti poznania toho, čo má alebo nemá v osobných veciach, nakoľko toto nemohlo nijakým spôsobom ovplyvniť a ani neovplyvnilo ďalšie určenie liečby. Napadnutým rozsudkom bola nesprávne určená jej vina. ňou prinesené puzdro s osobnými vecami do sály bolo do toho momentu nikoho neohrozujúce, bolo možné ho v rukách zmačknuť a zovrieť do dlaní. Po vynesení puzdra zo sály sa z neho stalo puzdro s obsahom drog a inzulinovej striekačky. Podľa nej sú závery okresného súdu špekulatívne, keď konštatuje, že drogy si mala zadovážiť počas hospitalizácie v nemocnici v priebehu dňa 26. 02. 2022, kedy nebola prítomná na oddelení. Preto sa nezakladá na pravde odôvodnenie rozhodnutia o vine, podľa ktorého si v čase pred sekciou zadovážila drogy, ktoré skrývala v ponožke. Obžalovaná taktiež namietala právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu. Okresný súd jej uložil podľa záveru znaleckého posudku I. H. ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože skonštatoval, že sa jedná o drogovu ťažko závislú osobu, ktorá prechovávala drogy pre vlastnú potrebu, tak teda je nutné toto rozhodnutie súdu v rozsudku účinne spojiť s prekvalifikovaním na § 171, teda prečin, nakoľko išlo o 2,11 gramu drogy. Iný psychiater vypočítaný pred súdom potvrdil, že sa jednalo o pacienta s vyvinutou stredne ťažkou závislosťou, kde určenie jednej dávky je individuálne podľa stupňa závislosti a miery tolerancie, pričom každý drogový závislý môže mať tieto rôzne a iné, preto výpočet bežných jednorazových dávok, podľa tabuľkových analýz nie je prijateľným k hodnoteniu konkrétneho drogového závislého ako k vlastnej potrebe. V roku 2008, v čase expanzie jej drogovej závislosti, predstavovala jej bežná denná dávka 5 gramov. K vtedajším 5 gramom denne, je teda množstvo 2,11 gramu len jeho menšou polovicou, teda dá sa konštatovať, že ku konkrétnej drogové závislej osobe je množstvo 2,11 gramu pre jeho vlastnú potrebu. Z týchto dôvodov žiadala napadnutý rozsudok zrušiť.

Obhajkyňa obžalovanej v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok o vine a treste považuje za nesprávny, pretože trpí vadami podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného poriadku. Je presvedčená, že súd nesprávne zhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní a dospel tak aj k nesprávnemu záveru. Obžalovaná bola odsúdená napriek množstvu pochybností a napriek tomu, že ani rozsiahle dokazovanie neprinieslo odpovede na kvantum zásadných otázok. Obžalovaná sa nedopustila skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Obžalovaná nemala možnosť odložiť si puzdro na izbu a z dôvodu, že ho mala počas vyšetrenia pri sebe a to i v čase, keď sa rozhodlo, že musí podstúpiť sekciu, musela ho niekam dať. Tepláky si musela vyzliecť a do operačnej sály mohla vojsť len v ponožkách,

dala si puzdro tam, keďže inam ho nemala možnosť dať. Nie je pravdivým tvrdenie súdu, že uvedomujúc si čo prechováva, tohto sa nechcela vzdáť, snažila sa to mať pri sebe a pred sekciou (naivne) skryť najskôr v teplákoch a neskôr v ponožke tak, aby jej to nikto nezobral alebo nenašiel. Nie je pravdou ani tvrdenie, že aj toto vraj vedomé a premyslené konanie obžalovanej predstavované jej snahou za každú cenu ukryť niečo, čo evidentne sama pre seba považovala za mimoriadne dôležité, ba priam až esenciálne, keď to chcela mať pri sebe aj počas operácie a teda ani na tento čas nechcela ponechať bez svojho dohľadu napríklad uložením na izbe, svedčí o tom, že sa jednalo o drogy, na ktorých bola závislá a ktoré si zrejme predtým v akomsi „dostatočnom“ množstve zadovážila. Ďalej uviedla, že puzdro bolo obžalovanej jednoznačne odobraté nezákonne. Jeho odňatím bez vedomia obžalovanej bolo zasiahnuté do jej súkromia. Nebol dodržaný postup predpokladaný Trestným poriadkom, odobrania puzdra nebol prítomný policajt, ktorý by kontroloval zákonnosť zabezpečeného dôkazu. Na pôrodnej sále boli prítomní A. J. B., A. K. F. a sestry L. M., N. H. a D. O. a nikto z prítomných puzdro hneď po jeho odobratí obžalovanej neotvoril. Neexistuje napr. fotografia či video z otvorenia puzdra hneď na sále, ani nie je žiadny dôkaz o tom, že by drogy, ktoré boli napokon v puzdre pri jeho oficiálnom otvorení nájdené, patrili obžalovanej. Poukázala na to, že aj okresný súd tvrdí, že v tomto prípade nepochybne došlo ku konfliktu viacerých práv, resp. oprávnených záujmov, keď na jednej strane stojí celý rad iných práv, konkrétne právo na život a zdravie obžalovanej a tiež jej vtedy ešte nenarodeného dieťaťa a tiež záujem spoločnosti na zdravotne nezávadnom prostredí v zdravotníckom zariadení, s čím je spojené dodržiavanie zásad ohľadom toho, čo do takého prostredia patrí a čo nie. V tejto súvislosti uviedla, že pokiaľ právo na súkromie obžalovanej a právo na život a zdravie rodičky a dieťaťa môžu byť v konflikte na operačnej sále, kde došlo k odobratiu puzdra obžalovanej, určite sa toto isté nedá tvrdiť o čase otvorenia puzdra zdravotníckym personálom po jeho odnesení z operačnej sály. Do puzdra nahliadla sestra D. zo zvedavosti a v čase, keď nebola na operačnej sále, teda na mieste, kde išlo o život a zdravie obžalovanej a jej dieťaťa. Otvorenie puzdra nebolo v záujme obžalovanej ani jej dieťaťa a nesmerovalo k ochrane ich zdravia a života. Medzi nájdením puzdra u obžalovanej a jeho oficiálnym otvorením prešlo cca 30 minút, čo bolo dosť času na to, aby niekto, kto mal o to záujem, zasiahol do obsahu puzdra a zmenil ho. A. K. F. počas svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 07. 10. 2021 ukazoval rukami tvar puzdra a to ako niečo, čo sa dalo rukami ohýbať. Puzdro sa mu javilo, v čase jeho odobratia obžalovanej, ako mäkké, ohýbateľné. Z toho obhajkyňa usúdila, že ak by v ňom v čase jeho nájdenia u obžalovanej boli drogy a injekčné striekačky, nebolo by puzdro stlačiteľné do guľičky. Podľa znaleckého posudku, sp. zn.: ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/755 zo dňa 21. 05. 2020 neboli k znaleckému skúmaniu predložených stopách buď žiadne upotrebiteľné daktyloskopické stopy, alebo ak sa aj také našli, nebola zistená ich vzájomná zhodnosť s daktyloskopickými odtlačkami obžalovanej. Nájdenie DNA obžalovanej na samotnom puzdre je pochopiteľné, keď obžalovaná priznala, že puzdro jej patrilo, takže nielen na jeho vonkajšej strane, ale aj v jeho vnútri, mohli byť jej stopy a biologický materiál. Znalkyňa K. I. G. vo svojej výpovedi pred súdom dňa 18. 01. 2022 uviedla, že DNA obžalovanej sa do obsahu puzdra nemuselo dostať tak, že by s obsahom puzdra prišla do kontaktu samotná obžalovaná, ale i tak, že DNA mohla obžalovanej do puzdra vnieť iná osoba. Tiež uviedla, že nemocnica disponovala biologickým materiálom obžalovanej, ku ktorému sa mohol dostať hocikto z oddelenia a tak zameniť obsah puzdra ako i kontaminovať tento zmenený obsah DNA obžalovanej. Keďže puzdro samo patrilo obžalovanej, mohla sa jej DNA i z puzdra samotného dostať na jeho obsah zmenený treťou osobou. Puzdro bolo počas vykonávania sekcie obžalovanej položené na mieste, ku ktorému mal personál nemocnice tiež voľný prístup. Žiadna osoba nemala puzdro po celú dobu na očiach, ktorá by mohla jednoznačne uviesť, či do jeho obsahu po dobu tých 30 minút niekto zasiahol alebo nezasiahol. Lekári aj sestry na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že nie je bežnou praxou otváranie vecí u pacientiek nájdených, že normálne by do takého puzdra nenahliadli a neotvárali to, no teraz ho otvorili, lebo boli zvedaví, čo v ňom je, keďže o obžalovanej mali informáciu, že je drogovovo závislá. Vyšetrovateľ A. A. O. potvrdil, že keď sa vyhotovovala fotodokumentácia obsahu puzdra, obsah puzdra bol vyložený na pultík. To isté potvrdil aj technik P. K., ktorý predmetnú fotodokumentáciu vyhotovoval. Na tomto pultíku, keďže sa nachádzal na oddelení v nemocnici, taktiež mohol byť biologický materiál obžalovanej a z neho sa mohol dostať na obsah puzdra na ňom poukladaný. Skutočnosť, že obžalovaná nemala počas hospitalizácie v nemocnici pri sebe žiadne drogy, dokazuje i svedecká výpoveď zdravotnej sestry B., ktorá uviedla, že u obžalovanej boli už deň pred sekciou viditeľné abstinenčné symptómy. Obžalovaná pred sekciou ani v deň sekcie nevedela, že sekciu postúpi a preto, ak by pri sebe mala nejakú drogu, určite by si ju bola dala, aby netrpela abstinenčnými príznakmi. To, že tak nespravila, je dôkazom toho, že pri sebe žiadne drogy nemala. Ďalej uviedla, že došlo k procesnému pochybeniu, keď bola obžalovaná vypočutá počas jej hospitalizácie na psychiatrii v x-kovom režime. Dostať na obsah puzdra DNA obžalovanej taktiež nebol problém, lebo sa skutok stal v nemocnici, na oddelení, ktoré disponovalo biologickým

materiálom obžalovanej. Nemocnica nemá žiadny interný predpis, ktorým by sa mali riadiť pri nájdení nejakého predmetu u rodičky na pôrodnej či operačnej sále. Puzdro bolo dlho bez dozoru, nebolo pod dohľadom nejakej osoby po celú dobu. Nikto nevie, kto prvý puzdro otvoril, kto všetko bol pri tom, v podstate sa akoby od celej veci odťahujú a dištancujú. Svedkovia uviedli, že ani otvorenie puzdra nie je obvyklé konanie personálu. Puzdro sa neotváralo až za prítomnosti polície a keďže sa obsah puzdra vyložil na stôl, mohli byť stopy biologického materiálu obžalovanej a jej DNA sa až vtedy mohla dostať na obsah puzdra. Odtlačky prstov sa nenašli žiadne, ani odtlačky prstov obžalovanej. Jednoznačne je v tomto prípade veľké množstvo pochybností, otáznikov a nejednoznačností, čo musí byť v prospech obžalovanej v zmysle zásady „in dubio pro reo.“ Nie je v možnostiach obhajoby pátrať po tom, kto z nemocnice mal záujem obsah puzdra zmeniť a zmenil ho a z akej to bolo pohnútky. Súd prvého stupňa odmietol návrh obžalovanej na doplnenie dokazovania odobratím daktyloskopických odtlačkov prstov z dôvodu, že takéto dokazovanie sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, pričom tento návrh smeroval k zisteniu toho, kto s obsahom puzdra manipuloval. Ani DNA obžalovanej nebola jediná na obsahu puzdra, bola tam aj minoritná DNA patriaca neznámej osobe, no neriešilo sa komu by mohla patriť. Tiež nepovažuje za správne, ak sa z toho, že obžalovaná je drogovo závislá, vyvodzuje jednoznačný záver o prechovávaní drog. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by si bola obžalovaná od niekoho preberala drogy, neexistuje svedok toho, že by jej niekto bol drogy odovzdával, neexistuje dôkaz, že by sa bola s niekým kontaktovala a dohodla si s ním, že jej prinesie drogy. Taktiež uviedla, že výpovede lekárov a sestier nie sú priamym dôkazom, boli by ním len v tom prípade, ak by títo svedkovia boli priamo pri tom, ako by sa bolo otvorilo puzdro hneď po jeho odňatí obžalovanej. V celom prípade sa vynára obrovské množstvo otázok, nezodpovedaných otázok, na ktoré ani rozsiahle dokazovanie vykonané pred súdom neprinieslo odpovede. Poukázala na prezumpciu neviny, ktorá vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania a to: obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech); nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevina (obvinenému musí byť vina preukázaná); v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo). V prípade, ak nastane taký právny stav, že pochybnosti o určitej skutkovej otázke, ktorá je pre posúdenie viny obvineného právne významnou nemožno odstrániť (vyplniť) inými dostupnými dôkazmi, je nevyhnuté, aby súd rozhodol v prospech obvineného. Obhajkyňa z opatrnosti poukázala aj na to, že súd pochybil pri ukladaní trestov obžalovanej. Súd rozhodol tak, že zrušil výrok o treste rozsudku OS Považská Bystrica sp. zn. 12T/3/2021 zo dňa 31. 05. 2021, právoplatného 16. 06. 2021, ktorým obžalovanej za spáchanie pokračovacieho prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona bol uložený súhrnný trest odňatia slobody so stredným stupňa stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súd mal po správnosti zrušiť aj výrok o treste rozsudku OS Považská Bystrica sp. zn. 1T/79/2021 zo dňa 08. 02. 2022. Poukázala na to, že súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 4 mesiace je pre ženu, ktorá má doma dvojročné dieťa a ktorá má i ďalšie odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, trestom neprimeraným, priam drakonickým. Rovnako opäť poukázala na to, že skutok, ktorý sa obžalovanej kladie za vinu, nie je dôvod subsumovať pod ustanovenie § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, lež ho mal subsumovať pod ustanovenie § 171 Trestného zákona. V čase, keď sa v puzdre našli drogy, bola obžalovaná v starostlivosti lekárov, bola v spinálnej anestézii, drogy jej nepatrili, nemohla byť ich prechovávateľom. Nie je žiadny dôkaz toho, čo bolo v puzdre v čase, kým bolo puzdro u obžalovanej. Hocikto mohol do obsahu puzdra zasiahnuť a zmeniť ho. Nie je žiadny dôkaz o tom, že by drogy patrili obžalovanej, že by si ich bola nejako zabezpečila, od niekoho prevzala, niekomu ponúkala. Obžalovaná bola aj v minulosti len konzument, nikdy nie prechovávateľ drogy. Je treba zobrať do úvahy i množstvo drog – bolo to veľmi malé množstvo. Okresný súd sa nijako v napadnutom rozsudku nevysporiadal so žiadosťou obhajoby, aby bol skutok subsumovaný pod ustanovenie § 171 Trestného zákona a nijako nezdôvodnil, prečo žiadosti obhajoby nevyhoveli. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o vine a výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a to tak, že obžalovanú spod obžaloby oslobodí v súlade s § 285 písm. a) alebo písm. c) Trestného poriadku. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajkyňa obžalovanej v konečnom návrhu poukázala na odvolacie námietky ako aj odvolacie námietky obžalovanej a navrhla, aby krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným v závere písomného odvolania a aby obžalovanú spod obžaloby prokurátora oslobodil v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Obžalovaná v konečnom návrhu poukázala na odôvodnenie jej odvolania a keďže ona žiadne drogy do nemocnice nepriniesla a jednoznačne je nevinná, žiadala oslobodenie spod obžaloby tak, ako to uviedla aj jej obhajkyňa.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania vykonal dňa 24. októbra 2023 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o vine, ktorým okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovanej, uznal obžalovanú vinnou zo spáchaného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o výpovede svedkov D., H., A. B., A. F., O., o znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/755 a znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 22/2021. Pri jednotlivých svedeckých výpovediach nie je dôvod pochybovať o ich dôveryhodnosti, nakoľko boli spontánne, konzistentné, vzájomne sa dopĺňajúce a v podstatných a rozhodných skutočnostiach zhodné a v spojení s ďalšími dôkazmi z nich vyplýva, že obžalovaná neoprávnene prechovávala omamné alebo psychotropné látky a to v takom množstve, ktoré je spôsobilé po ich použití ovplyvniť psychiku človeka, resp. ktoré znamená nebezpečenstvo pre jeho zdravie a život. Na účely trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) sa za prechovávanie takýchto látok považuje akýkoľvek spôsob držby, pričom páchatel nemusí mať túto látku priamo pri sebe. V tejto súvislosti neobstoja ani námietky obžalovanej, že v čase nájdenia drog v puzdre, toto puzdro nemala priamo pri sebe. Vina obžalovanej je preukázaná aj jednotlivými znaleckými posudkami, z ktorých vyplýva, že na niektorých veciach z puzdra (2 ks zatavených striekačiek, 10 ks papierových skladačiek, sklenená trubička, alabal) ako aj na samotnom puzdre bol nájdený výlučne profil jej DNA. Okresný súd taktiež správne aplikoval tzv. test proporcionality, kedy dospel k záveru, že zásah do súkromia obžalovanej (odobratie puzdra a nahliadnutie doňho) bol legitímny, nakoľko proti jej právu na súkromie stálo právo na život a zdravie nielen obžalovanej, ale aj jej nenarodeného dieťaťa. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že práve nezodpovedné správanie obžalovanej a užívanie drog mali za následok, že dieťa sa narodilo s abstinenčným syndrómom, pričom dieťa bolo potrebné liečiť a bez znalosti toho, na akých látkach je závislé, by mu nebolo možné poskytnúť adekvátnu zdravotnú starostlivosť. Ďalšie odvolacie námietky obžalovanej, ktoré boli zhodné ako v konaní pred súdom prvého stupňa, kedy poukazovala na to, že drogy mala do puzdra vložiť neznáma osoba a že orgány činné v trestnom konaní sa touto jej námietkou nezaoberali, vyhodnotil odvolací súd ako účelové a nepodložené žiadnymi relevantnými faktami. V prípravnom konaní ako aj v súdnom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ktoré nepreukázalo žiadne pochybnosti o vine obžalovanej.

Obžalovaná bola uznaná za vinnú zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozmedzí 3 až 10 rokov. Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Krajský súd zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, kedy bola zistená jedna príťažujúca, keď obžalovaná už bola pred týmto skutkom za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m) Trestného zákona) a žiadna poľahčujúca okolnosť, teda pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol v pomere 0:1 v prospech príťažujúcich okolností a preto sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o 1/3 z 36 mesiacov na 64 mesiacov v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona. Teda trest odňatia slobody uložený obžalovanej vo výmere 5 rokov a 4 mesiace nepodmienečne, na spodnej hranici modifikovanej – zvýšenej sadzby v rozmedzí 64 až 120 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Uložený trest na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby zohľadňuje všetky

zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Odvolací súd považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za adekvátny na to, aby zabezpečil ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti aj postačujúci na jej nápravu. Pri rozhodovaní o zaradení obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzal súd do úvahy skutočnosť, že obžalovaná bola v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona).

Pri ukladaní súhrnného trestu okresný súd nepostupoval správne, keď zrušil len výrok o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T 3/2021 zo dňa 31. 05. 2021, právoplatného dňa 16. 06. 2021. V zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd spolu s uložením súhrnného trestu zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaná pred spáchaním teraz prejednávaného trestného činu podľa § 172 ods. 1, ktorého sa dopustila dňa 26.02.2020, spáchala dňa 12.02.2020 prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 Trestného zákona, za ktorý bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.05.2021, sp. zn.: 12T/3/2021, právoplatným dňa 16.06.2021, dňa 13.02.2020 spáchala prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.08.2020, sp. zn.: 1T/68/2020, právoplatným dňa 22.09.2020, dňa 11.11.2020 spáchala prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), za ktorý bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.02.2022, sp. zn.: 1T/79/2021, právoplatným 08.02.2022 a napokon dňa 17.12.2019 spáchala prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 08.09.2022, sp. zn. 22T/101/2021.

Súd pri ukladaní súhrnného trestu páchatela odsudzuje a ukladá súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súčasne prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za ktorý už bol odsúdený). Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh. O súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel spácha dva alebo viac trestných činov predtým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich. Za viacčinný súbeh sa považuje, ak páchatel viacerými skutkami spáchal viac trestných činov smerujúcich proti rozdielnym druhovým objektom. Ak bol páchatel odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona a páchatelovi uložiť súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu).

Nakoľko obžalovaná pred týmto súdeným trestným činom spáchala vyššie uvedené skutky, za ktoré bola odsúdená, okresný súd pochybil, keď nezrušil aj tieto ďalšie odsudzujúce rozsudky a tým došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona. Z týchto dôvodov bolo potrebné výrok rozsudku o uložených trestoch zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku a odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.